

god for Alberti, og hvorledes jeg kunde sige, at jeg ikke misbilligede hverken ham eller hans Administration. Maa jeg hertil sige, at det, jeg sagde i Fjor, var ikke det, det ærede Medlem nu paastaar, jeg skulde have sagt; jeg indlod mig ikke paa i Fjor at sige god for Alberti. Nej, det, jeg sagde — nu citerer jeg, det staar i Rigsdagstidenden Sp. 5754 —, var: „Den Forhandling, her har været ført, har ikke givet mig nogen som helst Grund til Misbilligelse overfor min Kollega eller hans Administration“. Det havde denne Forhandling ikke gjort, fordi der under denne Forhandling ikke var fremført de Beviser, som man maatte have, naar man skulde foretage saadanne Skridt eller udtale en saadan Misbilligelse, som der krævedes. Nu kan man sige til mig, og det er blevet sagt til mig — og det siger jeg ikke noget til, thi jeg ønsker ikke at træde tilbage for mit Ansvar —: Du skulde have taget noget mere Hensyn til den Forhandling, der blev ført i Fjor. Og det siger jeg ikke noget til, thi nu bagefter kan man se meget, som man ikke kunde se, og som jeg ikke kunde se, den Gang denne Forhandling blev ført.

Saa fremførte det ærede Medlem angaaende det Laan, som Bondestandens Sparekasse har faaet af Statskassen, at i Kvartalsmeddelelsen fra Finansministeriet til Nationalbanken var dette Laan ikke opført sammen med den halve Million, som forud stod i Bondestandens Sparekasse, men var opført under Kontoen: Diverse Debitorer. Nu var det for mig noget nyt, da jeg hørte det ærede Medlem fremsætte det, thi det er jo ikke saaledes, at Kvartalsopgørelserne fra Finansministeriet udfærdiges af Finansministeren eller sendes af Finansministeren til Nationalbanken, men den afsendes derimod af en Embedsmand i Finansministeriet. Jeg har ikke siden i Lørdags Aftes haft Lejlighed til at søge Oplysninger hos Embedsmændene, og jeg vilde heller ikke have gjort det, thi jeg vilde henvende mig til min Kollega Finansministeren. Han er nu til Stede, og i Dagsmødet har jeg talt med ham derom, og han siger, at vedkommende Embedsmand — det er ikke en Gang Statsgældsdirektøren, men Kontorchef Bondesen, der afsender disse Med-

delelser — har sendt denne Meddelelse til Nationalbanken, og i Nationalbanken kunde denne Meddelelse absolut ikke være vildledende, da de i Forvejen vidste Besked om, at dette Laan var ydet Bondestandens Sparekasse.

I øvrigt kan jeg heller ikke forstaa, at det ærede Medlem kunde have Ret i, at de $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. skulde have været opførte sammen med den halve Mill. Kr., thi hvad er det for $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som er indskudt i Bondestandens Sparekasse? Det er $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som har staaet i flere Aar; saa vidt jeg erindrer, blev den sat ind under Finansminister Hage. Den har siden været forhøjet med en anden $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til 1 Mill. Kr.; den halve Mill. Kr. er tilbagebetalt, og der staar altsaa $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. fremdeles. Men dette Indskud staar som et almindeligt Indskud i Banken uden nogen Sikkerhed, og derfor vil Statskassen paa denne halve Mill. Kr. komme til at lide et Tab. Hvor meget det vil blive, ved jeg selvfølgelig ikke, men et Tab vil der blive, der er jo ingen Sikkerhed. Men for det ny Laan er der Sikkerhed. Og derfor synes det mig — jeg ved ikke, hvorledes vedkommende Embedsmand ræsonnerer over det —, men det synes mig, at det vilde have været vildledende, hvis det sidste Laan var blevet opført under eet sammen med det øvrige Laan. Saaledes forholder det sig med den Ting.

Hvad nu selve Afgørelsen af Laanet angaar, vil jeg frit bemærke, at jeg allerede i mit første Foredrag udtalte, at jeg fandt det saa ligefrem en Sag, saa at jeg ikke meddelte mine Kolleger noget derom, og ligeledes, det kan jeg tilføje her paa Foranledning af det ærede Medlem, har jeg heller ikke meddelt min Efterfølger noget derom. Saa havde det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (N. Andersen) en Udtalelse om, at han fandt det urigtigt, at der kunde gøres en saadan Anbringelse af Kassebeholdningen, uden at det skulde i Statsraadet, eller uden at Ministrene talte sammen derom. Nu skal jeg slet ikke gaa i Rette med det ærede Medlem derom. Det er en Ting, som der kan tales om, om man vil have en anden Praksis indført. Mig bekendt har saadant aldrig været forhandlet i Statsraadet. Mig